सर्गः १२ ऐन्द्रिः किल नखैस्तस्या विददार स्तनौ द्विजः।
प्रियोपभोगचिह्नेषु पौरो भाग्यमिवाचरन् ॥ २२ ॥
तस्मिन्नास्थदिषीकास्त्रं रामोरामावबोधितः।
भ्रान्तश्च मुमुचे तस्मादेकनेत्रव्ययेन सः ॥ २३ ॥
रामस्त्वासन्नदेशत्वाद्भरतागमनं पुनः। आशङ्को
त्सुकसारङ्गां चित्रकूटस्थलीं जहौ ॥ २४ ॥

ऐन्द्रिरिति। ऐन्द्रिरिन्द्रस्य पुत्रो द्विजः पक्षी काकस्तस्याः सीतायास्तनौ विददार विदारयतिस्म किं॰ द्विजं प्रियस्य रामस्य यदुपभोगस्तस्य चिह्नेषु रामकृतनखक्षतेषु पुरो भागिनो दोषैकदर्शिनः कर्म्म दुःश्लिष्टदोषघातमाचरन्कुर्वन्निवस्थितः ॥ २२ ॥ तस्मिन्निति। रामया पत्न्या सीतया अवबोधितो ज्ञापितो रामस्तस्मिन् काके इषीकास्त्रं काशास्त्रमास्थत् प्रचिक्षेप च पुनः स काकः सर्व्वलोकेषु भ्रान्तस्सन् एकस्य नेत्रस्य व्ययेन दानेन तस्माद्रामान्मुमुचे मुक्तवान् ॥ २३ ॥ राम इति। तु पुनः रामआसन्नः संनिकृष्टो देशो यस्य तत्त्वात्पुनर्भरतस्यागमनमाशङ्क्य उत्सुका उत्कण्ठिताः सारङ्गा मृगा यस्यां तां चित्रकूटस्य पर्वतविशेषस्य स्थलीं अकृत्रिमां भूमिं जहौ त्यजतिस्म ॥ २४ ॥